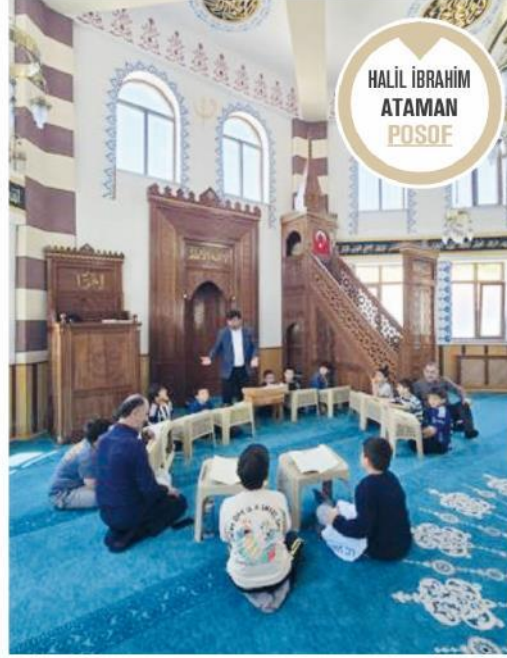

**BASIN ve HALKLA İLİŞKİLER
MÜŞAVİRLİĞİ**

Gazete Kupürleri

09.07.2026

YAZ KUR'AN KURSU, ÇOCUKLARI MUTLU ETTİ

■ **DİYANET** İşleri Başkanlığı tarafından başlatılan yaz Kur'an kursu tüm yurt genelinde olduğu gibi Posof'ta da çocukları sevindirdi ve mutlu etti. Ardahan'ın Posof İlçe merkezinde ve köylerdeki **camilerde** başlatılan yaz Kur'an kursunda yaş durumuna göre kursa katılanlar belirleniyor ve çocuklar, orta yaş ve büyükler olarak gruplar halinde **İslami** ilimlerle eğitiliyor. Posof Site **Camii**'nde çocuklarla bir araya gelen Posof İlçe **Muhtosu** İsmail Bayram, kurslar konusunda bilgi verdi ve çocuklara Kur'an eğitiminden sonra dini eğitimlerle mutlu yaşamının yollarının öğretildiğini belirtti.

Hukuk öğrencileri mezuniyetlerini camide kutladı

İstanbul Üniversitesi (İÜ) Hukuk Fakültesi öğrencileri, mezuniyetlerini aileleriyle birlikte Şehzadebaşı Camisi'nde düzenlenen programla kutladı. Yaklaşık 50 öğrencinin ve ailelerinin katıldığı program, Kur'an-ı Kerim tilaveti ve dua ile başladı. Şehzadebaşı Camisi İmamı tarafından Kur'an-ı Kerim okunmasının ardından, mezun olan öğrenciler için dua edildi. Programın sonunda öğrenciler, üzerinde "Muhammed'e can feda (s.a.v)", "Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Nisa Suresi, 58. ayet" ifadelerinin yer aldığı pankartla toplu hatıra fotoğrafı çekti.

10 yaşındaki Utku Kur'an-ı Kerim'i 7 ayda ezberledi

DENİZLİ'de yaşayan 10 yaşındaki Utku Günyılmaz, küçük yaşına rağmen örnek bir başarıya imza attı. Merkezefendi İlçe Müftülüğü'ne bağlı Başkarcı Hafızlık Erkek Kur'an Kursu'nda eğitim gören Utku, okuluna devam ederken Kur'an-ı Kerim'i yalnızca 7 ay gibi kısa bir sürede ezberleyerek hafız oldu. Hafızlığını tamamlayan Utku Günyılmaz ve arkadaşı Zeki Afyon için kurs binasında ödül töreni düzenlendi. Törende konuşan Merkezefendi İlçe Müftüsü Dr. Osman Güneş, başarının disiplinli çalışma, özverili eğitim ve güçlü aile desteğinin bir sonucu olduğunu söyledi.

Denizlili öğrenciler
"Hafızlar Ecdadının
İzinde" programı
kapsamında İstanbul ve
Bursa'yı gezdi!

Genç hafızlardan Osmanlı'nın
kalbine yolculuk!

Denizli'de hafızlık eğitimini başarıyla tamamlayarak icazet alan, hafızlık eğitimine devam eden 43 ortaokul öğrencisi için, unutamayacakları anlamlı bir kültür ve manevi gezi programı düzenlendi. "Hafızlar Ecdadının İzinde" adıyla düzenlenen organizasyon kapsamında öğrenciler, Osmanlı medeniyetinin kalbi olan İstanbul ile kuruluşun şehri Bursa'da tarih, kültür ve maneviyat dolu iki gün geçirdi. Başkarı **Kur'an Kursu** ile Dokuzkavaklar

Kur'an Kursu öğrencilerinden oluşan hafızlar, yalnızca tarihi eserleri gezmekle kalmadı; medeniyetimizin iz bırakan şahsiyetlerini yakından tanıma fırsatı da buldu. Denizli İl **Müftüsü** Abdullah Pamuklu, "Bu geziyle öğrencilerimiz hem tarihi öğrendi hem de ecdadımızın inşa ettiği eserleri yerinde görerek manevi dünyalarını zenginleştirdi. Hafızlarımızın ülkemizin geleceğinde önemli görevler üstleneceğine inanıyoruz" dedi.

Bisikletle **umre** yolculuğuna çıkan Belçikalı genç Antalya'ya ulaştı

*Belçika'nın Liege kentinden yola çıkan ve zorlu bir hayat döneminin ardından manevi bir arayışla **umre** ibadetini bisikletle gerçekleştirme kararı alan 26 yaşındaki Alexandre Lauwers, Türkiye rotasının son durağı Antalya'ya ulaştı*

İstanbul'un ardından zorlu hava koşulları ve engebeli arazileri aşarak Antalya'ya ulaşan Lauwers, İnsan Hak ve Hürriyetleri (İHH) İnsani Yardım Vakfı Antalya Şubesi tarafından ağırlandı.

Günde ortalama 100 kilometre pedal çeviren Lauwers, AA muhabirine, Türkiye'de gördüğü misafirperverliğin Mekke yolculuğu için kendisini daha da motive ettiğini söyledi.

Türkiye'yi "altın kalpli insanların ülkesi" olarak nitelendiren Lauwers, gördüğü ilgiden duyduğu memnuniyeti dile getirdi.

Belçika'da dünyaya gelen ve 8 yıl önce **Müslüman** olan Lauwers, annesinin rahatsızlığı ve babasını hiç tanıması nedeniyle çocukluğunu bir bakımevinde geçirdiğini anlattı.

Lauwers, hafta sonları **Müslümanların** yoğun olarak yaşadığı bir mahallede yaşayan annesini ziyaret ettiğini dile getirerek, "Beni kendi ailelerinden biriymiş gibi karşıladılar ve bana dinlerini, sahip oldukları değerleri öğrettiler. Ben de kendimi onlardan biri gibi hissettim." dedi.

Hayatında yaşadığı zorlu dönemin ardından ruhsal olarak yeniden güçlenmek amacıyla Mekke'ye bisikletle gitmeye karar verdiğini belirten Lauwers, bu yolculuğun kendisi için manevi bir

anlam taşıdığını ifade etti.

Lauwers, yolculuk boyunca hem fiziksel hem de zihinsel açıdan zorlu bir süreçten geçtiğini aktararak, şöyle devam etti:

"En büyük zorluk, her gün yaklaşık 100 kilometre pedal çevirmeye devam etmek. Bu durum zihinsel olarak oldukça yorucu. Fiziksel kondisyonum elhamdulillah iyi olduğu için yollarla baş edebiliyorum ancak rotadaki yokuşlar zaman zaman beni çok zorladı. Bulgaristan'da büyük bir kaza geçirdim, çok acı çektim ancak iki gün dinlendikten sonra yeniden yola devam ettim. Bisikletimde de teknik sorunlar yaşandı fakat tamircilerin yardımıyla bunların üstesinden geldim."

'Türk halkının misafirperverliği beni etkiledi'

Türkiye'de gördüğü ilgi ve misafirperverlikten duyduğu memnuniyeti dile getiren Lauwers, "Türk halkına gösterdikleri misafirperverlik, davetler ve bana verdikleri destek için teşekkür etmek istiyorum. Bu bana çok şey kattı ve onlara gerçekten teşekkür etmeyi borç biliyorum. Çünkü altın gibi bir kalbe sahip, harika insanlardan oluşan muhteşem bir halk gördüm. Bunun için içtenlikle çok teşekkür ederim." diye konuştu

Lauwers, Antalya'da iki gün boyunca dinlenerek enerji depolayacağını belirterek, yolculuğunun bundan sonraki aşaması için hava yoluyla Ürdün'ün başkenti Amman'a geçeceğini kaydetti.

Bisikletini de uçakla yanında götürüleceğini ifade eden Lauwers, havalimanından indikten sonra kutsal topraklara doğru kalan son 1500 kilometrelik mesafeyi

yine bisikletiyle kat edeceğini bildirdi. Lauwers, Kabe'ye ulaştığında hissedeceği mutluluğu şimdiden tarif edemediğini anlatarak, "Oraya vardığımda yaşayacağım tatmini hayal bile edemiyorum. Çünkü her gün çok zor geçiyor ve ben bu yolculuğu başarmak için her gün savaşıyorum. Vardığımda tarifsiz bir mutluluk duyacağım." diye konuştu. AA

Srebrenitsa'yı anmak için yürüdüler

► Bosna Hersek'in doğusunda yer alan Srebrenitsa'da 1995'te Sırlar tarafından yapılan soykırımdan kurtulmak isteyen Boşnak sivillerin, Tuzla kentine ulaşmak için kullandığı ormanlık yolda geleneksel olarak düzenlenen "Barış Yürüyüşü"ne binlerce kişi katıldı. Temmuz 1995'te işlenen soykırım nedeniyle halk arasında "ölüm yolu" olarak bilinen orman yolunda 3 gün sürecek yürüyüş, katılımcıların, her gün ortalama 35 kilometre katederek 10 Temmuz'da Potoçari Anıt Mezarlığı'na ulaşmasıyla sona erecek. Yürüyüşe katılanlar arasında

o dönemde yolu kullanarak soykırımdan kurtulanlar da yer aldı. Yürüyüşte Bosna Hersek bayraklarının yanı sıra Boşnakların 1992-1995'teki savaş döneminde kullandıkları altın zambaklı bayraklar ile Türk ve Filistin bayrakları da taşındı. Sırp kuvvetleri, 11 Temmuz 1995'te başlayan soykırım sürecinde Srebrenitsa'da en az 8 bin 372 Boşnak **Müslüman**'ı katletmişti. Sırlar tarafından toplu mezarlara gömülen kurbanlardan kimliği tespit edilenler her yıl anıt mezara taşınıyor. Srebrenitsa'da bu yıl da 10 kurban daha anıt mezara defnedilecek.

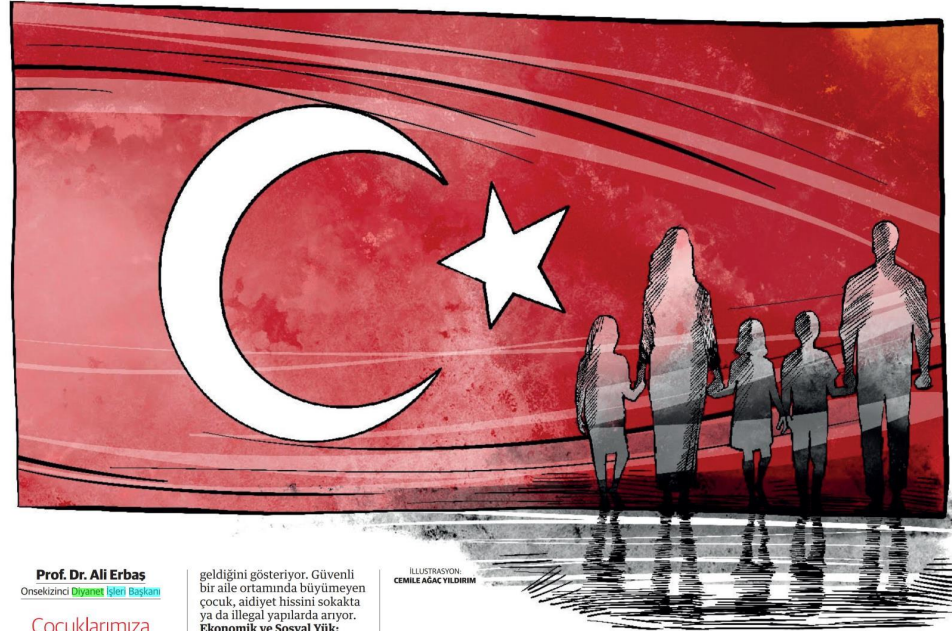
Aile: Tarihin en önemli kurumu Korumak ve güçlendirmek için neler yapmalıyız?

Yüce Rabbimiz, "Kendileriyle kaynaşmaları için size kendi (cins)inizden eşler yaratması, aramızda sevgi ve merhamet var etmesi O'nun delillerindedir. Şüphesiz ki bunda düşünün bir toplum için dersler vardır" (Rum, 21) ayetiyle tüm insanlığın dikkatini aileye çekiyor. İnsanlık tarihi boyunca nice imparatorluklar yükseldi, nice medeniyetler çöktü, ekonomik sistemler sil bağtan yazıldı ve teknolojik devrimler dünyayı tanımayacak şekilde değiştirdi. Ancak tüm bu devasa dönüşümlerin merkezinde fırtınalara karşı yine de yıkılmadan duran tek bir kale kaldı diyoruz: Aile. O da simdi tarihinin en büyük sınamasıyla karşı karşıya. Aile, sadece biyolojik bir üreme vasıtası ya da kadın-erkek arası yasal bir sözleşme değildir; insan ruhunun şekillendiği, aidiyet hissinin kök saldığı ve toplumsal ahlakın nesilden nesile aktarıldığı yaşayan bir organizmadır. Bugün ise bu kadim kurum, tarihte eş benzeri görülmemiş bir kuşatmayla karşı karşıyadır. Dijitalleşmenin getirdiği yabancılaşma, ekonomik baskılar, bireysel hazların toplumsal sorumlulukların önüne geçmesi ve kültürel erozyon, aileyi içten içe zayıflatıyor. Toplumsal omurgamızın çökmemesi için, "Aileyi korumak" artık soyut bir temenni olmaktan çıkmış, acil ve somut bir eylem planına dönüşmüştür. Modern çağın dinamikleri, ailenin yapı taşlarını iki ana koldan sarıyor: Psiko-sosyal dönüşüm ve ekonomik zorunluluklar.

DİJİTAL İÇE KAPANIS VE AYNI EVDE YALNIZ YASAMAK
Teknoloji bizi dünyaya bağlarken, aynı bağımızdan koparıyor. Bugün aile bireyleri aynı ortama otursun, aynı koltukta fiziksel olarak bir arada bulunuyor ancak her biri kendi ekranının arkasında, kendi sanal dünyasında yaşıyor. Literatürde "akıllı telefon ortaklığı" veya "dijital otizm" olarak adlandırılan bu durum, aile içi dikey iletişimi (ebeveyn-çocuk ilişkisini) ve yatay iletişimi (eşler arası bağ) sifirliyor. Göz teması yerini ekran ışığına bıraktığında, empati ve paylaşım duygusu zayıflıyor.

KÜLTÜREL BİREYCLİK VE HAZ CAGI
Küresel popüler kültür, modern insana sürekli olarak üç felsefeyi zerkediyor: Sadece sen önemlisin, kendi hazzını ve özgürlüğünü her şeyin üstünde tut! Oysa aile kurumu; doğası gereği fedakarlık, sabır, sadakat ve "biz" olabilme becerisi gerektirir. "Ben" kültürünün kutsandığı bir iklimde, en ufak bir krizde evlilikler çatırıyor, boşanma oranları hızla artarken evlilik yaşları öteleniyor ya da gençler evliliğinden kaçıyor.

EKONOMİK BASKILAR VE ZAMAN FAKIRLIĞI
Madalyonun diğer yüzünde ise acımasız ekonomik gerçekler var. Gençler derdi, uzayan mesai saatleri ve büyük şehirlerin getirdiği lojistik yorgunluk, ebeveynleri çocuklarına zaman ayıramaz hale getirdi. Anne ve babanın eve sadece "uyumak ve futura ödemek" için uğradığı bir modeldir.

Prof. Dr. Ali Erbas
Onsekizinci **Dünyem İçini** [Başkan](#)

Çocuklarımıza bırakacağımız en büyük miras, lüks evler veya kabark banka hesapları değildir. Onlara bırakabileceğimiz en büyük miras; arkalarını döndüklerinde güvenle yaslanabilecekleri, sevginin, saygının, güvenin ve adaletin hüküm sürdüğü huzurlu bir aile limanıdır.

çocukları büyütmeye görevi gayriihtiyari olarak sosyal medya fenomenlerine ve dijital dadılara devrediliyor.

AİLE COKERSE TOPLUM NEDEN COKER?

Aileyi korumak, muhafazakar bir refleks veya nostaljik bir özelemdir; tamamen bir toplumsal bekâ meselesidir. Çünkü aile, toplumun laboratuvarıdır. **Suç ve Güvensizlik:** Özellikle küçük çocuk sahibi anne ve babalar için uzaktan çalışma, hibrit modeller ve esnek mesai saatleri yasal güvencelere kavuşturulmalıdır. **Ebeveyn İzlineri:** Doğum izinleri sadece anneye değil,

geldiğini gösteriyor. Güvenceli bir aile ortamında büyüyen çocuk, aidiyet hissinin sokakta ya da illegal yapılarda arıyor.

Ekonomik ve Sosyal Yük: Aile içi bağların zayıflaması; yaşlıların, engellilerin ve çocukların devletin veya sosyal yardım kuruluşlarının sırtında birer "yük" haline gelmesine yol açar. Geleneksel ailenin doğal olarak ürettiği "gönüllü bakım ve dayanışma" ağılan yok olduğunda, hiçbir ekonomik bütçe bu kurumsal bakım maliyetlerini karşılamaya yetmez. **Yalnızlık Salgını:** Batı ülkelerinde bugün "Yalnızlık Bakanlıklar" kuruluyor. İnsanlar kalabalıklar içinde yalnızlaşıyor, intihar oranları artıyor ve depresyon küresel bir salgına dönüşüyor. Halbuki aile, insanın bu varoluşsal yalnızlıktan koruyan en güçlü partneridir. Teşhisi koyduk. Peki, tedavi ne? Aileyi sadece söylemlerle koruyamayız. Kurumsal, yapsal, ekonomik ve kültürel düzeyde radikal ve acil adımlar atmamız gerekiyor. Peki kurtarma planı nasıl olmalı?

MAKRO DÜZEYDE DEVLET VE POLİTİKA ADIMLARI

"Aile Etki Analizi"
Zorunluluğu: Nasıl ki büyük projeler için Çevresel Etki Değerlendirmesi (CED) raporu isteniyorsa, hükümetlerin çıkaracağı her yasa, vergi düzenlemesi veya imar planı için de "Aile Etki Analizi" zorunlu hale getirilmelidir. Alman bu karar aile yapısını nasıl etkileyecek? Boşanmalar artıyor mı? Doğum oranlarını düşürüyor mü? Bu soruların cevabı aranmadan hiçbir makro politika hayata geçirilmemelidir. **Çalışma Hayatının Aile Odaklı Revizyonu:** Ekonomi aileye hizmet etmelidir, aile ekonominin kölesi olmamalıdır. **Esnek ve Uzaktan Çalışma:** Özellikle küçük çocuk sahibi anne ve babalar için uzaktan çalışma, hibrit modeller ve esnek mesai saatleri yasal güvencelere kavuşturulmalıdır. **Ebeveyn İzlineri:** Doğum izinleri sadece anneye değil,

ILLUSTRASYON:
CEMILE AĞAC YILDIZIM

babaya da verilmeli; babanın çocuğun gelişimindeki rolü ilk günden itibaren teşvik edilmelidir.

EĞİTİM VE DANISMANLIK REFORMU

Zorunlu "Evlilik ve Ebeveynlik Ehliyeti": Araba kullanmak için aylarca kursa gidip sınavı geçiriyoruz ama insan yetiştirmek ve bir ömrü paylaşmak gibi dünyanın en zor işine hiçbir eğitim almadan girilebiliyor. Burada **Dünyem İçini** yaptırdığı "Annelik Eğitimi", "Babalık Eğitimi" gibi eğitim modellerinden yararlanmak ve bunların desteklenerek yaygınlaştırılmasının oldukça yararlı olacağını hatırlatmak isterim. Bu bağlamda evlilik öncesi dönemde çiftlere sadece hukuki prosedürler değil; iletişim becerileri, öfke kontrolü, bütçe yönetimi ve kriz çözme stratejilerini içeren kapsamlı ve zorunlu evlilik okulları getirilmelidir. Bu okulları başarıyla tamamlayan çiftlere vergi indirimleri, konut kredisi kolaylığı gibi teşvikler sunulacak süreç cazip hale getirilmelidir. **Mahalle Düzeyinde Aile Danışmanlığı Hizmetleri:** Sağlık sistemindeki "Aile Hekimliği" modeli, psikolojik ve sosyal alan için de uyarlanmalıdır. Her mahallede, ailelerin ücretsiz ve tamamen gizlilik esasıyla başvurabilecekleri, boşanma aşamasına gelmeden önce krizleri çözecek Aile Danışmanlığı Merkezleri kurulmalıdır. Amaç, yangın çıktıkten sonra itfaiye çağırması değil; yangının çıkmasını engelleyecek bilinci aşılamaktır. **DİJİTAL TEMİZLİK VE KÜLTÜREL DİRENİŞ**
Evlerde "Ekran Detoksu" ve "Kutsal Saat"
Uygulanması: Teknolojik ısgale karşı ailelerin kendi kalelerini koruması gerekir. Her evde,

örneğin akşam 19:00 ile 21:00 saatleri arasında tüm cihazların kapatıldığı, telefonların bir kutuya konulduğu "Dijital Detoks Saati" ilan edilmelidir. Bu saat; birlikte yemek yeme, günün değerlendirmesini yapma, kitap okuma veya sadece sohbet etme saati olmalıdır. Göz teması yeniden kurulmalıdır. **Medya ve Eğilme Sektörünün Sorumluluğu:** Televizyon dizilerinde, dijital platformlarda ve sosyal medyada sürekli olarak sadakatsizliği, aile içi şiddeti, çarpık ilişkileri ve yalnız yaşamayı idealize eden içerikler pompalanıyor. Medya okuryazarlığı artırılmalı, RTÜK gibi kurumlar sadece cezalandıran değil, sağlıklı aile modellerini özendirilen yapımlara fon sağlayan bir teşvik mekanizmasına dönüştürülmelidir. **Geleceğin İnşası: "Biz" Kültürünü Yeniden Canlandırma:** Tüm bu yapsal reformların ötesinde, asil değişimi zihinlerde başlatmak zorundayız. Aile, statik bir yapı değil; emek, fedakarlık ve zaman isteyen bir yapıdır. Modern dünyanın bize sunduğu "tüketim" odaklı hayat tarzına karşı, "üretim ve paylaşım" odaklı aile bilincini yeniden canlandırmalıyız.

Aile Başına Düşen Çocuk Sayısını Çoğaltmak: Son veriler, Türkiye'de doğurganlık hızının nüfusun kendini yenileme eşiği olan 2.1 düzeyinin çok altına inerek 1.4 seviyelerine gerilediğini açıkça ortaya koymaktadır. Bu demografik kıstas çıkış için sadece kreş desteği veya esnek çalışma gibi yapsal düzenlemeler yeterli olmayacaktır; ihtiyaçtan hanesi ve anne-yi merkez alan finansal dokümanlara ihtiyaç vardır. Bu bağlamda, aile kurumunu büyütmeyi göze alan ve toplumsal geleceğimizin yükünü omuzlayan ev

hanımlarına yönelik somut bir ekonomik kalkınma oluşturulmalıdır. Bir mevzuat hazırlanmalı ve mevzuat yürürlüğe girildikten itibaren üçüncü çocuğu doğuran ve tam zamanlı olarak evinde çocuklarını yetiştiren annelere doğrudan bir "ebeveynlik mirası" bağlanması, bu kronik azalış tersine çevrilebilecek en güçlü vesilelerden biri olabilir. Böyle bir hamle, hem ev hanımlarının görünmeyen emeğini devlet nezdinde tesvil ederek onları ekonomik olarak güçlendirecek hem de aileleri "gelecek kaygısı" kıskacından kurtararak çok çocuklu aile modellerini yeniden güçlü bir toplumsal norm haline getirecektir. Diğer taraftan evlilik yaşı gelmiş olmasına rağmen geciktiren gençlerin vaktini geçirmeden evlenmelerini için büyük bir teşvik olacaktır.

AİLEYİ KORUMAK GELECEĞİ KORUMAKTIR

Çocuklarımızı bırakacağımız en büyük miras, lüks evler veya kabark banka hesapları değildir. Onlara bırakabileceğimiz en büyük miras; arkalarını döndüklerinde güvenle yaslanabilecekleri, sevginin, saygının, güvenin ve adaletin hüküm sürdüğü huzurlu bir aile limanıdır. Aile, insanlığın ortak hafızası, sıgınağı ve geleceğidir. Onu kaybetmek, sadece bir kurumun kaybetmek değil, insanlığın kaybetmek. Hükümetler, sivil toplum kuruluşları, medya, akademisyenler, din görevlileri, öğretmenler hepimizle birlikte menem, yarım çok geç olmadan harekete geçmeliyiz. Unutmayalım ki, bir toplumu yok etmek istiyorsanız onlara ihtiyaçınız yoktur; ailesini dağıtmazın, anne-baba ve çocuk arasındaki bağ koparmazın yeterlidir. Aileyi korumak, geleceği korumaktır. Sorumluluk hepimizindir.

ALİ ERKAN
KAVAKLI

aelkavakli@gmail.com

Cami iklimi şefkat sevgi bilgi odaklı eğitim

Rahmetli Necip Fazıl Kısakürek'in çok güzel bir beyt'i var:

"Şimdi ağla çocuğum sonra ağlayamazsın;

"Şimdi anladığını sonra anlayamazsın!"
Atalarımız, **demir tavında dövülür**, demiş.

Ağaç yaş iken eğilir.
Çocuklar, küçükken eğitilir.

Camiarda Kur'an Kursları başladı, mabetlerimiz şenlendi.

Çocuklarımıza Allah'ı sevdirmeye, iman ve ibadet sevgisini öğreten zamanı.

Eğitimde **doğru metotlar takip etmek önemli**. Çocuklarımızı sevmeli, onlara şefkatli davranmalı, onlarla ilgilenmeli ve mutlaka bilgilendirmeliyiz. Sevgi, şefkat ve hoşgörüye dayalı bir eğitim metodu takip etmeliyiz.

Bu konuda en güzel örnek Peygamberimiz (sav).

O en sevilen ve en başarılı öğretmendi. Çocuklar onu çok seviyorlardı. Önce gönüllere taht kurdu, sonra zihinleri fethetti. Kendini ve dinimizi sevdirdi.

Allah güzeldir, güzel olanı sever. İnsanlar güzelliğe meftun ve güzela aşık olur. Onun ahlakı, sureti, konuşması, davranışları güzeldi.

23 senede bir kıta dolusu insanı eğitti.

Çok zor şartlarda öğretmenlik yaptı. Öğrencileri eğitim çağındaki çocuklar değildi. Vaşî, kaba, cahil, zalim, mehamezsiz insanlar eğitti, onları medeni, merhametli, zarif, bilgili insanlara dönüştürdü.

Kur'an okudu, açıkladı, Allah'ı anlattı ve sevdirdi.

Nefsin eğitilmesi, kötü arzu ve isteklerden vazgeçirilmesi gerektiğini öğretti.

İslam ilim ve kitap dinidir, bilgiye önem verir.

Okuma yazma bilmeyen bir topluma 600 sayfalık kitabı ezberletti.

Özellikle çocukların eğitimine çok özen gösterdi. Onların seviyesine indi. Onları sevdi, onlarla ilgilendi, onun oynadı.

Torunlarını omuzuna alıp camiye götürmesi çok meşhurdur.

Kız torunu Ümame'yi omuzuna koyup camiye gitti, çocuk omuzunda iken namaz kıldırıldı.

Ümame henüz 4-5 yaşında bir çocuk, o omuzunda iken namaza duruyor. Rükuya giderken çocuk düşmesin diye omuzundan indirip yanına koyuyor, secdeden doğrulunca tekrar omuzuna alıyor.

Çocuğa verdiği mesaj şu:

"Yavrum seni benim başımın tacı, gönülümün sultanısın, seni çok seviyorum."

Torunları, çocukları ve bütün çocuklar Peygamberimizi (sav) çok seviyorlar.

Cemaate şu mesajı veriyor:

"Çocuklarınızı sevin, onlara ilgilinin, onları camiye getirin, onlara dinimizi öğretin ve sevdirtin!"

Hz. Peygamber (sav), sevgi merkezli bir eğitim metodu takip etti.

Bir vaka var ki insanın gözünü yaşartır.

Hz. Zeyd, Hz. Hatice annemizin kölesiydi.

Çocuk yaşta kaçırtıp esir edilmiş, Mekke'de satılmıştı. Hz. Hatice, evlendikten sonra onu sevgili Peygamberimize (sav) hediye etti.

Babası ve amcası Zeyd'in Mekke'de olduğunu öğrenmişler ve onu satın almak için gelmişler. Kölenin bedeli neyse verip almaya razılar.

Mekke'de Peygamberimizi bulur ve Zeyd'i isterler.

Gönüller Sultanı (sav) onlara şöyle der:

-Çocuk sizi tanıyor mu?

-Tanır, kaçırıldığı anda sekit yağındaydı.

-Zeyd'i getiriyim. Eğer sizi tercih ederse fidesiz sizindir, alın götürün, yok beni tercih ederse, vallahi, ben beni tercih edene kimseyi tercih etmem.

Baba ve amca çok sevinirler, bize çok insafli davranırlar, derler. Çocuğum kendilerini tercih edeceğinden eminler.

Peygamberimiz (sav) Zeyd'i getirir, baba ve amcasını gösterir, istediğini seç, der.

Zeyd, baba ve amcasını gördükten sonra hiç tereddüt etmeden kararını verir.

"Ben hiç kimseye tercih etmem. Sen benim için anne ve baba yerindesin."

Oğlunun tercihi baba Haris'i şaşırtır ve öfkelenendir. Çığırır:

"Yazıklar olsun sana! Demek ki köleliği hürriyete, anne, baba, amca ve ev halkına tercih ediyorsun!"

Zeyd aynı fikirde değildir:

"Babacığım, ben bu zattan öyle şeyler gördüm ki kendisini hiçbir zaman başka bir kimseye tercih etmem."

Sevgili Peygamberimiz (sav), Zeyd'i Kab'e'ye götürür, onu azad ettiğini ve evlat edindiğini ilan eder.

Bu iyiliği gören Haris memnun olur, oğlu köle değil, hürdür. Gönül huzuruyla evine döner.

(En Sevilen Öğretmen Hz. Muhammed (sav) ve Eğitim Metotları, s.38)

Peygamberimiz (sav) herkes anne-baba hatta canından çok sevdi.

Eğitim şefkat, sevgi, erdem ve ilim merkezli olmalı. Sevmediğimiz çocuğu eğitemeyiz. Sevginin gücü sınırsızdır, ölçülemez.

Seven insan fedakârlık eder, sevdikleri için her zahmete katlanır.

Çocuklarımızı sevmeli, fedakâr ve sabırlı olmalıyız. Kur'an'ı öğretmeli ve ahlakını benimsetmeliyiz.

Beyin Vitamini: En Sevilen Öğretmen Hz. Muhammed(sav) ve Eğitim Metotları adlı eseri okuyucularına tavsiye ederim. Doğru eğitim metotları takip etmeli, gönle girme sanatını bilmeliyiz.